

Зиму проводжали, весну зустрічали!..

Та недільна днина таки не була весняною. Вона супилася холодною поволокою хмар. Обдавала колючим вітром. Але календар невимомливо підводив Зимоньку-Снігурочку до межі, за якою кінчається її царювання. Більше того, весна враз розквітла у людських душах і люди всім серцем зраділи одне одному, і цю радість якраз і мав на увазі голова РДА Володимир Ткачук, коли разом з почесними гостями районного стрітенського свята постав перед гомінким велелюддям, щоб привітати земляків із веселим зимово-весняним дійством. Разом із ним до володимирчан вийшли голова райради Петро Мартинюк, представник облуправління культури Світлана Хом'як, директор обласного центру народної творчості Феодосій Васечко, голова оргкомітету Микола Ярута і селищний голова Олександр Осмолович. Воло-

димир Федорович проникливо говорив про магічну силу людської співдружби. А Світлана Борисівна високо оцінила наші мистецькі таланти, які не раз торкнулися її чутливого до краси серця.

На своєму святі володимирчани не були самотніми. Вони і Весну прикликали, й Зимі слали незлостиве „прощай” разом із численними друзями. Й географія цієї дружби як ніколи вражаюча. Добра половина районів делегували найголосистіших майстрів сцени у нашу „глибинку”. І вона, ця „глибинка”, виявилася окраїною, однак аж ніяк не провінцією Рівненщини. Спробуйте відстежити (уявно!) хоча б сценічний образ Зими-Хурделиці – і сумнівів враз не стане. А то ж – лише фрагмент свята! І всі ці співучі, грайливі, задирикуваті володимирчани й володимирчанки напрочуд ріднилися з не менш гарними ко-

лективами дубенчан, сарненчан, костопільців, рівненчан, кузнецовців...

Звісно, такою здруженою братією не тільки Весну приличеш, а й Зиму здолаєш. Тож хоч і тріщать за вікном стрітенські морози, – вони не надовго. Весна вже згадує стежку у наш поліський край. Ну а солом'яну подобу її суперниці того ж таки дня, у розпал свята, спалили на володимирецькому майдані Єдності. Так їй і треба! Тож залишається оглянути ще одне свідчення нашого духовного багатства – виставку декоративно-ужиткового мистецтва, яка стала ще одним чудовим акордом. Стрітення. Не злічити майстрів і майстринь, які на бульварі Шевченка демонстрували своє вміння. І жанрів, стилів, численних виробів, картин і ви-

шивок теж не назвати. Хранителька цих скарбів, директор краєзнавчого музею Лідія Поліщук, душею відпочивала, коли все нові гурти святкового люду завертали у її „володіння”. Власне, то була виставка-продаж. І чимало власників витворених із дерева, фарб і заполочі маленьких шедеврів таки розпрощалися з мистецькими втіленнями своїх творчих замислів. Що ж, витвори кипучого розуму і допитливих душ мають іти в люди. Так само, як і це свято, яке при сприянні численних благодійників нас порадувало, розважило й окрилило на добрі діяння...

Олексій ГОРОДНИЙ.

На знімках – миттєвості володимирецького „Стрітення”.

Городний О. Зиму проводжали, весну зустрічали//Володимирецький вісник. -2007.-23 лютого. - с.1